

ÎNCHEIERE

14 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Luiza Gafton, Iuliana Oprea

examinând recursul declarat de reprezentantul societății cu răspundere limitată „Transgrupservice”, Gavriliță Tudor împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Transgrupservice” împotriva societății cu răspundere limitată „Maștehservice” cu privire la încasarea penalității și a cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă :

La 17 septembrie 2013 SRL „Transgrupservice” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Maștehservice” cu privire la încasarea penalității și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că, în perioada 19 ianuarie 2012 - 03 iulie 2013 SRL „Transgrupservice” a livrat SRL „Maștehservice” anvelope în asortiment, piese auto și a prestat servicii auto în sumă totală de 527376 de lei.

Afirmă că, la 11 decembrie 2012 SRL „Transgrupservice” a somat SRL „Maștehservice” pentru a-și onora obligațiile de plată.

Menționează că, la 04 martie 2013 SRL „Transgrupservice” a încheiat cu SRL „Maștehservice” contractul de vânzare-cumpărare nr. 49 privind livrarea anvelopelor în asortiment în care s-au prevăzut termene stricte de achitare.

Relevă că, în perioada de la 04 martie 2013 pînă la 04 iunie 2013, SRL „Maștehservice” a cumpărat de la SRL „Transgrupservice” anvelope în asortiment și a beneficiat de servicii de instalare.

Susține că, prin pct. 2.2.2 al contractului de vânzare-cumpărare nr. 49 din 04 martie 2013 SRL „Maștehservice” s-a obligat să achite sumele datorate în termen de 15 zile din momentul livrării mărfii și prezentării actelor lucrărilor îndeplinite, însă pînă în prezent pîrîtul nu și-a onorat deplin obligațiile contractuale, iar la moment datoria față de SRL „Transgrupservice” constituie suma de 60920 de lei.

Solicită SRL „Transgrupservice” încasarea de la SRL „Maștehservice” a datoriei în mărime de 60920 de lei, taxa de stat în mărime de 1827,60 de lei.

La 27 noiembrie 2013 reprezentantul SRL „Transgrupservice”, Gavriliță Tudor a

depus cerere suplimentară, în susținerea căreia a invocat că, la 14 ianuarie 2013, SRL „Transgrupservice” a încheiat cu SRL „Maștehservice” contractul de prestări servicii de deservire tehnică nr. 14/01/2013. La 04 martie 2013 SRL „Transgrupservice” a încheiat cu SRL „Maștehservice” contractul de vânzare-cumpărare nr.49, prin care ultimul a cumpărat anvelope în asortiment și a beneficiat de servicii de reparație și de instalare în sumă totală de 135634 de lei. La 18 octombrie 2013, SRL „Maștehservice” a transferat pe contul SRL „Transgrupservice” suma de 38000 de lei din suma datoriei de 60920 de lei, iar la moment datoria constituie suma de 22900 de lei.

Declară că, în baza pct. 5.4 al contractului de prestări servicii și de deservire tehnică nr. 14/01/2013 din 14 ianuarie 2013 și pct. 5.3 al contractului de vânzare-cumpărare nr. 49 din 04 martie 2013, pentru nerespectarea obligației de achitare a prețului în termenul stabilit, beneficiarul/cumpărătorul achită penalitate în mărime de 1% și respectiv de 0,5% din suma neachitată pentru fiecare zi de întârziere, ceea ce constituie suma de 106537,70 de lei și respectiv, suma de 35232,60 de lei.

În urma concretizării pretențiilor solicită încasarea de la SRL „Maștehservice” a penalității în mărime de 141669,10 lei și a taxei de stat în mărime de 1815,71 de lei (vol.1, f.d.75-77).

Judecătoria Rășcani, mun. Chișinău prin hotărârea din 11 iunie 2015 a admis acțiunea înaintată de SRL „Transgrupservice” și a încasat de la SRL „Maștehservice” în beneficiul SRL „Transgrupservice” penalitatea în sumă de 141669,10 lei și taxa de stat în mărime de 1815,71 de lei, iar în total suma de 143484,81 de lei.

În susținerea poziției, prima instanță a stabilit că SRL „Maștehservice” a achitat integral datoria de bază și parțial taxa de stat.

La fel, instanța a reținut că penalitatea conform contractului de prestări servicii și de deservire tehnică nr. 14/01/2013 din 14 ianuarie 2013 calculată pentru perioada 30 ianuarie 2013 – 14 iulie 2013 constituie suma de 106773,70 de lei, iar penalitatea conform contractului de vânzare-cumpărare a pieselor auto nr. 49 din 04 martie 2013, calculată pentru aceeași perioadă, constituie suma de 37895,40 de lei.

Totodată, prima instanță a reținut că reclamantul la depunerea acțiunii a suportat cheltuieli legate de achitarea taxei de stat, care pe parcursul examinării cauzei au fost achitate parțial de către pîrît, suma rămasă spre achitare pentru taxa de stat fiind de 1815,71 de lei, care urmează a fi încasată din contul pîrîtilui în beneficiul reclamantului.

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 09 decembrie 2015 a admis apelul depus de SRL „Maștehservice”, a modificat parțial hotărârea primei instanțe prin micșorarea penalității încasate de la 141669,10 lei până la 17479,41 de lei și a taxei de stat de la 1815,78 de lei până la 524,38 de lei, a dispus întoarcerea executării hotărârii în partea sumei încasate nejustificat de la SRL „Maștehservice” în beneficiul SRL „Transgrupservice”.

Curtea Supremă de Justiție prin decizia din 18 mai 2016 a admis recursul declarat de reprezentantul Gavriliță Tudor în interesele SRL „Transgrupservice”; a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2015 și a restituit cauza la rejudecare în ordine de apel la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 28 iulie 2016 a respins, din lipsă de temei, apelul declarat de SRL „Maștehservice” și a menținut hotărârea primei instanțe.

Curtea Supremă de Justiție prin decizia din 30 noiembrie 2016 a admis recursul declarat de SRL „Maștehservice”. A casat decizia Curții de Apel Chișinău din 28 iulie

2016 și a remis cauza la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 06 iunie 2017 a admis apelul declarat de SRL „Maștehservice”. A modificat hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 iunie 2015, prin micșorarea penalității încasate de la SRL „Maștehservice” în beneficiul SRL „Transgrupservice” în sumă de 141669,10 lei până la 30000 de lei și a taxei de stat proporțional cuantumului pretenției admise de la 1815,78 de lei până la 900 de lei. În rest a menținut hotărârea primei instanțe. A dispus întoarcerea executării hotărârii prin încasarea din contul SRL „Transgrupservice” în beneficiul SRL „Maștehservice” a sumei de 112584,81 de lei, achitate la procedura de executare.

În argumentarea poziției, instanța de apel a reținut că datoria de 60920 de lei, în baza contractelor încheiate între părți a fost achitată integral în cadrul procedurii de executare, anterior emiterii hotărârii primei instanțe, și avînd în vedere că suma penalității calculate conform clauzelor contractuale este disproporționat de mare, a micșorat penalitățile calculate în conformitate cu art. 630 din Codul civil.

La 28 septembrie 2016 reprezentantul SRL „Transgrupservice”, Gavriliță Tudor a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a reiterat circumstanțele de fapt ale cauzei și a invocat că instanța de apel a omis să se expună asupra cererii de repunere în termen a cererii de apel depuse de SRL „Maștehservice”, întrucît încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2015 a fost casată prin decizia Curții Supreme de Justiție din 18 mai 2016, fiind pronunțată în absența reprezentantului SRL „Transgrupservice”, care nu a fost citat legal.

Susține că instanța de apel eronat a stabilit mărimea penalității, deoarece părțile prin contact au stabilit mărimea acestora.

Consideră că, instanța de apel eronat a redus penalitatea, fiind contrar art. 630 alin. (2) din Codul civil, deoarece intimatul a achitat benevol datoria pînă la depunerea cererii de apel.

Opinează că, instanța de apel a interpretat eronat art. 159 alin. (1) din Codul de executare, deoarece prin decizia recurată a fost modificată hotărârea primei instanțe.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil pentru următoarele.

Conform art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul de admisibilitate constată că din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul comunicării deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017 (vol.2, f.d.119-124), însă aceasta a fost expediată părților prin scrisoarea de însoțire cu nr. de ieșire 12138 din 10 iulie 2017 (vol.2, f.d.125), iar recursul a fost declarat la 11 octombrie 2017, fapt confirmat prin amprenta sigiliului aplicată pe cererea de recurs (vol.2, f.d.127-131). Prin urmare se conchide că exercitarea căii de atac a fost efectuată în termen.

Cu referire la argumentele din recurs precum că, instanța de apel a omis să se expună asupra cererii de repunere în termen a cererii de apel depuse de SRL „Maștehservice”, întrucît încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2015 a fost casată prin decizia Curții Supreme de Justiție din 18 mai 2016, fiind pronunțată în absența reprezentantului SRL „Transgrupservice”, care nu a fost citat legal, instanța de recurs nu le poate reține, deoarece Curtea Supremă de Justiție prin decizia din 18 mai 2016 (vol.2, f.d.18-23) *inter alia* a remis cauza spre rejudecare, adică pentru judecarea apelului, fără a casa încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2015 (vol.1, f.d.163-164).

Mai mult, reprezentantul SRL „Maștehservice”, avocatul Enachi Vitalie a fost citat legal pentru ședința de judecată în care a fost pronunțată încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 octombrie 2015, fapt confirmat prin semnătura aplicată pe avizul de

recepție nr. DS2043005518AS (vol.1, f.d.159), iar actele efectuate de reprezentant sunt opozabile și reprezentatului, or în conformitate cu art. 102 alin. (4¹) în raport cu art. 75 alin. (4) din Codul de procedură civilă, participanții la proces înștiințați în mod legal o dată nu pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară.

Alegațiile din recurs precum că instanța de apel eronat a redus penalitatea, fiind contrar art. 630 alin. (2) din Codul civil, deoarece intimatul a achitat benevol datoria pînă la depunerea cererii de apel, nu pot fi reținute, întrucît intimatul a achitat datoria în cadrul procedurii de executare, fapt confirmat prin încheiere executorului judecătoresc Braniste Dumitru din 12 august 2015 (vol.1, f.d.178), iar din interpretarea art. 630 alin. (2) din Codul civil se desprinde că achitarea urmează a fi efectuată benevol fără a precede la măsurile de executare silită.

Cu referire la argumentul invocat în recurs precum că instanța de apel a interpretat eronat art. 159 alin. (1) din Codul de executare, deoarece prin decizia recurată a fost modificată hotărîrea primei instanțe, instanța de recurs nu-l poate reține, întrucît întoarcerea executării silită fiind prevăzută la capitolul XIII din Cartea întâi din Codul de executare care se aplică în mod corespunzător și prevederile art. 159 alin. (2) din Codul de executare care fac trimitere la dispozițiile art. 158 din aceeași lege. Astfel, în conformitate cu art. 158 alin. (1) din Codul de executare, instanța de judecată căreia i s-a trimis pricina spre rejudecare este obligată să examineze din oficiu întoarcerea executării și să o soluționeze în o nouă hotărîre sau încheiere, prin care se dispune încetarea procesului în cauză, de altfel cum a dispus instanța de apel.

Completul de admisibilitate constată că, argumentele invocate în cererea de recurs constituie o interpretare a normelor de drept efectuată de reprezentantul recurentului care nu pot fi puse la baza recursului, deoarece vizează temeinicia deciziei instanței de apel și ar putea fi încadrate în temeiul prevăzut de art.386 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel, însă asemenea temei nu se regăsește în art. 432 din Codul de procedură civilă aplicabil recursului. Ba mai mult, acestea au fost deja supuse examinării minuțioase și aprecierii juste de către instanțele inferioare prin prisma art. 130 și 139 din Codul de procedură civilă, în raport cu dispozițiile art. 118 din aceeași lege, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și respectiv nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs, iar normele juridice ce guvernează raportul juridic litigios au fost interpretate elocvent și aplicate just cu respectarea garanțiilor ce derivă din dreptul la un proces echitabil.

Astfel, instanța de recurs notează că, reprezentantul recurentului nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

Mai mult, completul de admisibilitate relevă că SRL „Transgrupservice” a depus cererea de recurs, după ce a avut posibilitate de a fi auzită de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care au avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis* „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr. 21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

În acest sens, completul de admisibilitate reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că “... art. 6 §1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul SRL „Transgrupservice”, Gavriliță Tudor, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

A considera inadmisibil recursul declarat de reprezentantul societății cu răspundere limitată „Transgrupservice”, Gavriliță Tudor împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Transgrupservice” împotriva societății cu răspundere limitată „Maștehservice” cu privire la încasarea penalității și a cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Luiza Gafton

Iuliana Oprea